

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 4.
Huhtikuu

TOIMITTAJAT:
JOHN SUNDBERG HUUGO NYBERG
Vastaava. Toim. sihteeri.
Johanneksentie 4,
puh. 81 54.

27:s vuosik. 1922.

— Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 10 mk. koko vuodelta. —

Pääsiäisajatuksia.

Jeesus ilmestyy kahdelle opetuslapselle tiellä Emaukseen.

Lukija, ota Uusi Testamenttisi ja lue Luukaan evankeliumia 24 luvusta v. 13—33.

Pitkänäperjantaina Jeesus kuoli ristillä. Hänen ystävänsä ja opetuslapsensa olivat syvästi murheellisia. He eivät silloin heti vielä ymmärtäneet, että Jeesuksen täytyi kuolla vapahtaakseen kaikki ihmiset synnistä. Myöhemmin he sen ymmärsivät.

Pääsiäisaamuna nousi Jeesus haudastaan elävänä. Hän ilmestyi varhain aamulla ystävälleen Marialle. Opetuslapset Pietari ja Johannes tulivat myös haudalle, näkivät sen tyhjäksi ja uskoivat Jeesuksen nousseen haudasta. He muistivat silloin Jeesuksen ennen sanoneenkin heille, että

Hänet Jerusalemissa „otetaan kiinni, pilkataan, ristiinnaulitaan, mutta että Hän kolmantena päivänä nousee ylös haudasta“.

Pääsiäisiltana tuli Jeesus odottamatta opetuslastensa luo kun he olivat koolla huoneessa lukitujen ovien takana. Hän tervehti heitä sanoen: „Rauha olkoon teille!“ Opetuslapset uskoivat silloin Jeesuksen ylösnousemisen, tulivat rohkeiksi ja iloisiksi. He tiesivät, että ylösnoussut Herra Jeesus voi nyt joka päivä olla heidän luonansa ja asua heidän sydämissään.

Mutta kaikki Jeesuksen ystävät eivät olleet vielä nähneet Häntä. He olivat vielä suruissaan kun luulivat Hänen makaavan kuolleena haudassa. He olivat kuulleet puhuttavan, että Jeesus olisi

noussut ylös kuolleista. Mutta itse he eivät olleet Häntä nähneet. He eivät voineet uskoa Jeesuksen ylösnousemista, vaan epäilivät, surivat ja olivat toivottomat.

Kaksi Jeesuksen ystävää kävelivät eräänä päivänä pääsiäisen jälkeen Jerusalemita Emauksen kylään. He keskustelivat Jeesuksesta, Hänen kuolemastaan ja hautaamisestaan. Jeesus oli poissa heiltä. Paha maailma vihasi heitä. Heidän sydämessään oli raskas suru, pelko ja epäily. Siitä he puhuivat toisilleen tiellä kävellessään.

Silloin tuli Jeesus heidän luokseen. Hän rupesi kävelemään heidän kanssansa. Mutta he eivät Häntä tunteneet. „Miksi te olette murheelliset ja mitä te puhutte keskenänne?“ kysyi Jeesus heiltä. Silloin he kertoivat Jeesukselle koko surunsa syyt. He puhuivat Hänelle epäilyksistään ja toivottomasta tilastaan. Sitten rupesi Jeesus puhumaan heille opetuksen ja lohdutuksen sanoja. Hän selitti heille raamatun kirjoituksia, Jeesuksen kuolemaa, ylösnousemista y. m. Opetuslasten sydämet tulivat iloisiksi. Ja kun Jeesus illalla Emauksessa vielä meni heidän kotiinsa, söi illallista heidän kanssaan ja opetti vielä enemmän heitä, *niin he tunsivat Jeesuksen!* Heidän silmänsä aukesivat. He huomasivat: tässä on Jeesus luonamme; Hän elää, Hän ei ole kuoleena haudassa enää! Heidän surunsa loppui. Suuri rauha, ilo ja voitonvarmuus tuli heidän sieluunsa. He saivat tuntea oikeaa *pääsiäisiloa*.

Tästä kertomuksesta voimme me oppia paljonkin. Tärkeätä on muistaa, että elävä, ylösnousut Jeesus voi tulla meidänkin luoksemme ja täyttää sydämemme rauhalla, ilolla ja voitonvarmuudella samalla tavalla kuin Hän teki noille kahdelle ystävälleen Emauksessa. Hän tietää milloin me sitä tarvitsemme ja Hän tuo meille sisällistä rohkeutta sydämeen kun me vaan voimme ottaa vastaan sitä.

Nuo kaksi surullista Jeesuksen ystävää *puhuivat keskenään Jeesuksesta* kävellessään tiellä. Heidän sydämensä oli niin täynnä ajatuksia ja muistoja Jeesuksesta, että heidän täytyi niistä puhua toisilleen. Huomatkaamme tämä! He keskustelivat Jeesuksesta, sydämensä uskon tilasta, uskon asioista, raamatun sanoista, ijankaikkisuus-kysymyksistä. Silloin ilmestyi Jeesus heille!

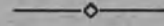
Me, kuuromykät, puhumme niin harvoin Jeesuksesta toisillemme. Me puhumme ja viittaamme niin vähän uskonasioista ja jumalista elämää koskevista kysymyksistä.

Mitä me puhumme toisillemme kodissa, kokouksissa, matkoilla —? Me puhumme pikku asioista, ruuasta, vaatteista, rahasta, huvituksista y. m. Usein me puhumme pahaa toisista tovereista eli juoruamme. Usein me puhumme ja viittaamme rumia asioita ja valhettelemme — —. Silloin ei tule Jeesus luoksemme.

Mutta jos me usein ja enemmän puhuisimme Hänestä toisillemme, niin Hän tulisi luoksemme

ja ilmoittaisi meille enemmän itsestään. Jos me puhuisimme raamatusta, Jumalasta, kysyisimme toisiltamme uskonnollisista asioista ja neuvoisimme toisiamme Jumalan sanalla, niin silloin tulisi näkymätön, elävä Jeesus luoksemme, siunaisi meitä, antaisi enemmän ymmärrystä meille ja sielumme täyttäisi suuri rauha, ilo ja rohkeus.

Kuuromykät, koettakaamme oppia enemmän ja vakavasti keskustelemaan sielunasiastamme toinen toistemme kanssa, niin että Jeesus voisi asua luonamme!

Suomen Kuuromykkäin Liiton vuosikokous

pidettiin huhtik. 2 p:nä Helsingin k. m. yhdistyksen huoneustossa. Kokoukseen oli saapunut paljon helsinkiläisiä Liiton jäseniä, sekä edustajia 10:stä haaraosastosta, nim. *Kuopiosta* kirjaltaja Rurik Pitkänen; *Hämeenlinnasta* (Riihimäen k.m.y.) rouva Ida Ylén; *Turusta* hra Elias Savisaari; *Kiikasta* („Heffata“) rouvat Elsa Ritala ja Eeva Talvia; *Viipurista* neiti Elvira Ampuja; *Kotkasta* kansak. opettaja F. J. Heikkilä; *Tampereelta* neiti Fanny Granfors; *Vaasasta* pastori K. A. Nyman; *Porvoosta* neiti Ellen Carlstedt; *Helsingin* k. m. yhdistystä edustivat rouvat Helmi Nyberg ja Amanda Elovaara sekä herrat A. Norstedt ja Vilho Salovaara. Kokous alkoi hartaushetkellä, jossa pastori K. A. Nyman saarnasi. — Varsinaisen vuosikokouksen kl. I avasi tarkastaja W. Forsius tervehdyspuheella. Kun tarkastaja F. oli valittu kokouksen puheenjohtajaksi ja past. H. Nyberg sihteeriksi, sekä tulkitsijoiksi rouva Elma Ignatius ja past. K. A. Nyman, ruvettiin toimittamaan vaaleja.

Suomen K. m. Liiton *keskushallitukseen* valittiin eroamisvuorossa olevat professorin rouva *Anna Heikinheimo* ja tarkastaja W. Forsius uudelleen, sekä rouva *Elma Ignatius* rouva *Julia Stadiuksen* sijaan, joka korkean ikänsä takia pyysi, ettei häntä enää valittaisi. — Varajäseneksi valittiin maisteri, neiti *Sigyn Heikel* uudestaan. — *Lisättyyn keskushallitukseen* valittiin eroamisvuorossa olevat, johtaja E. J. Pesonen ja opettaja J. K. Palomaa Turusta uudestaan sekä varajäseneksi past. K. A. Nyman Vaasasta. — Liiton tilintarkastajiksi valittiin neiti *Thyra Eklund* ja kirjansitoja W. Salovaara kumpikin uudestaan, sekä varalle professori M. Heikinheimo. — Vuosikokouksen pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin rouva *Helmi Nyberg* ja hra A. Norstedt.

Keskushallitukselle ja rahastonhoitajalle myönnettiin tilivapaus. Vuosikertomus oli julkaistu painettuna K. m. lehden n:o 3:ssa, joten sitä ei enää luettu, eikä kellään ollut sitä vastaan muistuttamista.

Vaalien jälkeen alusti hra J. Sundberg keskustelukysymyksen „Varojen keräämisestä K. O. Malmin muistopatsasrahastoon“. Keskustelun jälkeen päätettiin, että

1) Suomen kuuromykkäin on kiittolisuutensa osoitukseksi koetettava saada pystytetyksi muistopatsas ensimmäisen Suomen k. m. opettajan K. O. Malmin muistoksi Povooseen, jossa M. perusti ensimmäisen k. m. koulun v. 1846.

2) Muistopatsaan pitäisi valmistua v. 1926 jolloin on 100 vuotta kulunut Malmin syntymästä.

3) Muistopatsashomman alullepano ja järjestäminen jätettiin toimikunnalle, johon valittiin hrat J. Sundberg (kokoonkutsujana), Eino Karilas, J. F. Talvia ja A. Norstedt, sekä johtaja E. J. Pesonen Turusta ja opettajatar neiti Linda Aschan Porvoosta. Asiantuntijaksi toimikuntaan päätettiin pyytää arkkitehti Runar Eklund Helsingistä. — Tämän toimikunnan on sitten päätettävä rahojen keräyksestä y. m. ja jätettävä valmis ehdotuksensa K. m. Liiton keskushallitukselle. — Kuten tiedämme on jo olemassa pieni rahasto Malmin muistopatsasta varten ja on ollut toimikuntakin asiaa ajamassa. Onpa jo valmis patsaan luonnoskin (= malli), k. m. kuvanveistäjä J. F. Talvian tekemä. — Kokous päätti myös kehoittaa kuuromykkiä, heidän yhdistyksiään ja mahdollisesti opettajiaankin rupeamaan keräämään varoja mainittua muistopatsasta varten.

Toisen keskustelukysymyksen alusti hra E. Karilas: „Suomen K. m. Liiton vuosi- ja vakinaisjäsenmaksun korottamisesta“. Muuttuneitten rahavarvojen ja kalliin ajan tähden päättivät edustajat yksimielisesti, että

Suomen K. m. Liiton vuosijäsenmaksu ensi vuoden, 1923, alusta korotetaan 3 markaksi ja vakinaisjäsenmaksu 40 markaksi.

Vielä pyysi Turun edustaja hra E. Savisaari puheenvuoron ja mainitsi vuosikertomuksesta luke-neensa, että ruotsinkieliset k. m. lehdet „Tidskrift för Dövstumma“ ja „Dövstummas Jul“ (joululehti) leviävät hyvin vähän. Niitten painattaminen tulee Liitolle kovin kalliiksi ja elävät ne vain suomenkielisten lehtien kustannuksella. Puhuja ehdotti, että ruotsinkielisten k. m. lehtien tilaushinta korotettaisi, tahi että niitä julkaistaisi harvemmin kuin suomenkielisiä niin että niitten tuottama tappio olisi pienempi. — Ruotsinkieliset k. m. vastustivat tätä ehdotusta. Kokous päätti jättää keskushallituksen tehtäväksi keksiä keinoja, millä saadaan ruotsinkielisten julkaisujen kustannukset alenemaan. — Tähän päättyi virallinen kokous. Tarkastaja V. Forsius piti loppupuheen kiittäen kokouksen jäseniä, edustajia ja toimihenkilöitä. Hra J. Sundberg kiitti tarkastajaa hänen monivuotisesta työstään Liitossa. — Illalla kl. 7 oli yhteinen illanvietto jossa maisteri Gustaf Ignatius esitelmöi „pienviljelyksen ja puutarhahoidon merkityksestä“. Onnistunutta ja opettavaa esitelmää seurasi salintäyteinen kuuromykkä-yleisö suurella

hartaudella. Illan kuluessa puhuivat monet: J. Sundberg, H. Nyberg, E. Karilas, S. Savisaari, E. Ampuja, E. Carlstedt, J. F. Talvia y. m. y. m. Past. Nyberg toi m. m. terveisiä Viron kuuromykkiltä ja kertoi sinne lähtevän perustetun k. m. Liiton. Kohotettiin innostunut eläköön-huuto veljeskansen kuuromykkille ja toivottiin pian päästävän kosketukseen heidän kanssaan. Päätettiin lähettää onnittelukirjelmä Ruotsin kuuromykkillekin, sinne kun on myös äsken perustettu oma K. m. Liitto.

Suomen Kuuromykkäin Liiton Tilit v. 1921.

Debet:

Jäännös v:lta 1920.....	2,585: 39	
Valtioapu Tili.....	6,000 —	
Vakin. jäsenmaksu Tili.....	1,790: —	
Vuosijäsenmaksu Tili.....	500: —	
Kustannus Tili.....	36: 85	
Kurom. Lehden ja Tidskrift för Dövstumma Tili.....	11,215: 65	
Joululehtien Tili.....	35,686: 65	
Pankki Tili.....	18,200: —	
Korko Tili.....	1,872: 64	77,887: 18
		<u>Smk. 77,887: 18</u>

Museon — Kirjasto — Kalusto.....	
Jäännös v:lta 1920.....	3,406: 25
	<u>Smk. 3,406: 25</u>

Laina Tili:	
Jäännös v:lta 1920.....	3,029: 50
	<u>Smk. 3,029: 50</u>

Kredit:

Kustannus Tili.....	454: —	
Kulunki Tili.....	4,619: 60	
Kurom. Lehden ja Tidskrift för Dövstumma Tili:		
Maksettu edellisen vuoden painatuslaskuja.....	17,218: 68	
Lehtien Tili v:lta 1921.....	22,619: 70	
Joululehtien Tili.....	18,164: 48	
Pankki Tili.....	14,713: 64	
Jäännös v:lle 1922.....	97: 08	77,887: 18
		<u>Smk. 77,887: 18</u>

Museo — Kirjasto Kalusto.....	
Jäännös v:lle 1922.....	3,406: 25
	<u>Sms. 3,406: 25</u>

Laina Tili.....	
Jäännös v:lle 1922.....	3,029: 50
	<u>Smk. 3,029: 50</u>

Helsingissä 15 p:nä maaliskuuta 1922.

Helmi Nyberg.

Poimintoja Suomen Kuuromykkäin Liiton haaraosastojen vuosikertomuksista.

Riihimäen k. m. yhdistyksessä oli v. 1921 loppussa 28 jäsentä. Kokouksia on pidetty 4, juhla 1, esitelmiä on pidetty 3, hengellisiä esitelmiä 2. Tuloja oli yhdistyksellä 626 mk., menoja 494 mk. 10 p., säästö seuraavaan vuoteen 1,056 mk. 86 p. Yhdistyksen puheenjohtajana oli hra Lauri Vainola, sihteerinä rouva Iida Ylén ja rahastonhoitajana Lauri Vainola.

Kotkan k. m. yhdistyksessä oli 30 jäsentä. On pidetty 3 kokousta, joissa on pidetty 3 esitelmää. Tuloja oli yhdistyksellä 93 mk. 67 p., menoja 25 mk., säästöä seuraavaan vuoteen 704 mk. 43 p. Puheenjohtajana oli past. V. Aulanko, varapuheenjohtajana ja sihteerinä opettaja F. J. Heikkilä, rahastonhoitajana rouva Sofia Salovaara.

Viipurin k. m. yhdistyksessä oli 18 jäsentä. Kokouksia on pidetty sunnuntaisin jolloin tavallisesti myös on pidetty esitelmiä ja puheita. 1 iltana on toimeenpantu. Yhdistyksellä on ompeluseura ja pojilla on ollut jonkunverran voimisteluharjoituksia. Kirjastoissa on 143 kirjaa. Tuloja oli yhdistyksellä 1,822 mk. 15 p., menoja 1,505 mk. 10 p. Säästö seuraavaan vuoteen 317 mk. 5 p. Puheenjohtajana toimi rouva Helmi Kaski, varapuheenjohtajana ja sihteerinä hra A. Puolakka, rahastonhoitajana hra Arvi Tolpo.

Helsingin k. m. yhdistyksessä oli 110 jäsentä, sekä 8 vakinais- ja 6 kunniajäsentä. Yhdistyksellä on oma iso huoneusto. Siinä pidetään yhdistyksen varsinaisia kokouksia joka sunnuntai-iltana ja on se avoinna joka ilta viikossa, paitsi maanantaisin, yhdistyksen jäsenten käytettäväksi. Yhdistyksellä on shakkiseura, miesten ja naisten voimisteluseurat ja ompeluseura. Yhdistys on pitänyt sekä suomen- että ruotsikieliset lausunkilpailut ja myöskin viittomakielikilpailut. Esitelmiä yhdistyksen kokouksissa ovat pitäneet hra J. Sundberg, past. Nyberg, hra E. Karilas, rva E. Ignatius, sekä useat yhdistyksen jäsenet. Syyskuussa pidettiin pohjoismaiset kuuromykkäin urheilukilpailut, jolloin useita ulkomaalaisia vieraita oli läsnä. Joulukuussa pidettiin myyjäiset urheiluharrastuksen hyväksi. „Vanha in päivä“ vietettiin 7 p. marraskuuta, jolloin saatiin 500 mk. Ävikin vanhainkodin hyväksi. „Lesken ropo“ säästölaatikoista saatiin 307 mk. 80 p. Yhdistyksen puheenjohtajana on ollut hra J. Sundberg, varapuheenjohtajana hra E. Karilas, sihteerinä neiti Sigyn Heikel, rahastonhoitajana hra J. Sundberg. — Tuloja oli yhdistyksellä 19,345 mk. 30 p., menoja 19,107 mk. 20 p. Yhdistyksellä on varoja 185,475 mk. 22 p.

Lisää muistelmia Elisabet Elfvingistä 60-vuotispäivän johdosta.

Kurikan kuuromykkäkoulun entinen opettajatar neiti Elisabet Elfving täytti helmikuun 28 p:nä 60 vuotta. Neiti E:llä on takanaan monivuotinen toiminta kuuromykkien opettajana. Melkein siitä asti, jolloin hän 17-vuotiaana lopetti koulunkäyntinsä Pietarsaaren k. m. koulussa aina vuoteen 1919 on hän toiminut kuuromykkien kasvattajana. Siis yli 30-vuotinen opettajatoiminta. Suuri onkin se oppilaslauma, joka saa kiittää neiti Elfvingiä saamastaan opetuksesta.

Neiti Elfving on Oulun lapsia. Hän syntyi siellä 28 p:nä helmikuuta 1862. Hänen vanhempansa olivat merimies Gustaf E. ja vaimonsa, o. s. Jaara. 10-vuotiaana Elisabet lähetettiin Pietarsaaren k. m. kouluun. Mutta sitä ennen oli hän jo kotona saanut nauttia vähän opetusta. Kajaanin tullin kansakoulun opettajatar, neiti Hallén (sittemmin rouva Lahenius) oli nimittäin yhden vuoden ajan antanut hänelle opetusta laskennossa, käsitoissa, kirjoituksessa ja opettanut hänelle vähän sanoja. Elisabet ei siis ollut aivan oppimaton, kun hän alkoi koulunkäyntinsä Pietarsaareissa, missä hän neiti Anna Heikelin johdolla sai kartuttaa tietojaan. 7 vuotta Pietarsaareissa oltuaan Elisabet Elfving palasi takaisin Ouluun, missä hän isänsä kuoltua alkoi opettajatoimintansa. 9:stä Elisabetin sisaresta oli kaksi kuuromykkää, ja heitä hän rupesi opettamaan. Kaksi muuta kuuromykkätyttöä liittyi heihin, ja niin »perustettiin» ensimmäinen k. m. koulu Ouluun v. 1882. Koulua pidettiin opettajattaren kotona, Perttusen talossa, Vaaralla. Luettiin 5—6 tuntia päivässä. Oppiaineita olivat: uskonto, laskento, äidinkieli ja kirjoitus. Oppikirjain puutteessa käytettiin uskonnonopetuksessa kuvia. 1 p. syyskuuta lukuvuosi alkoi ja loppui toukokuun 17 p. Tästä työstä opettajatar sai palkkaa 7 mk. kuukaudessa oppilaalta, minähän vanhemmat pitivät riittävänä, vieläpä liian suurenakin. Mutta neiti E. oli tyytyväinen, ja suuri oli hänen ilonsa kun hänen ensimmäiset oppilaansa 1889 laskettiin Herran ehtoolliselle. Tähän loppui neiti Elfvingin 7-vuotinen opettajatoimi Oulussa.

Hänen täytyi odottaa 3 vuotta, ennenkuin sai jatkaa opetustyötä, ja olipa vähällä että hän kokonaan olisi joutunut uudelle uralle. Mutta onneksi niin ei käynyt. Tänä odotusaikana hän oleskeli yhden vuoden Pietarsaareissa »kuuntelijana» ja sitten kuuromykkäinopettaja Eklundin perheessä lastenhoitajana, jonka jälkeen hän yhden vuoden työskenteli Vaasassa, puuvillatehtaalla. Täältä pastori Hallio keksi hänet, ja tämän jälkeen on neiti Elfvingin elämä kokonaan ollut antautumista kuuromykkien kanssaveljiensä ja sisariensa hyväksi. Innostuneena kuuromykkien opetuksesta oli nimittäin kirkkoherra Henrik Nybergh (kuollut 1900) vuonna 1892 perustanut koulun Vähäänkyröön ylikäisiä kuuromykkäitä varten, ja heidän opettajakseen ryhtyi neiti Elfving. Vaikeat olivat ne olosuhteet missä neiti E. sai työskennellä. Koulua pidettiin pienessä, kylmässä kahden kuuromyöjän omistamassa Tapijon torpassa, missä opettajatar itsekin aluksi asui muutamien oppilaitensa kanssa. Pian hän kuitenkin sai muuttaa venäläisen kauppiaan Nitroffin luo, joka asui 2 km. päässä »koulusta». Täällä olivat olot paremmat, mutta matka kouluun oli pitkä, ja siellä oli säästä huolimatta oltava joka aamu k:lo 8. Oppilaita oli kaikkiaan 7, joista kaksi alaikäistä, muut yli 20-vuotiaita. Opetusta annettiin uskonnossa, äidinkieliessä, luonnontieteessä, laskennossa ja kirjoituksessa, yhteensä 5 tunt. päivässä. Vihkoja ei käytetty, vaan kirjoitettiin kivitalulle. Oppikirjoja ei ollut muuta kuin neiti Amalia Roosin v. 1871 kirjoittama kuvitettu »Aapinen eli puhekirjoitusoppi», mistä oppilaat sanojen ohella saivat oppia lauseita, sellaisia kuin »äkänen rouva viskaa taltrikin piian

kädestä» tai »ryökkynä seisoo peilin edessä, kuva seisoo peilin takana».

Kahden vuoden perästä koulu loppui, jolloin pastori Luoma laski oppilaat Herran ehtoolliselle. Neiti Elfving oli siis taas ilman työtä, mutta jo samana vuonna tarjoutui hänelle vaikutusala muualla, nim. Ilmajoen silloisen kappalaisen Johannes Ilmosen vuonna 1894 perustamassa k. m. koulussa. Täällä hän työskenteli vähän neljättä vuotta. Oppilaita hänellä nyt oli enemmän kuin ennen. Oppilasluetteloon on merkitty kaikkiaan 22 oppilasta, joiden ikä vaihteli 12—44 vuoden välillä. Niin ollen ei luokahuoneeksi enää riittänyt mikään pieni torppa, vaan sai vaivastalo toimia kouluna. Luokahuone oli yläkerrassa. Opettajatar sai asua lähellä koulua, rouva Jernbergin luona. Palkkaa oli 20 mk. kuukaudessa kunnalta ja 5 mk. kultakin oppilaalta. Oppiaineet olivat samat kuin Vahässä kyrössä. Mutta uskonnonopetuksessa oli nyt tilaisuus käyttää oppikirjaakin, Helena Luoman »Uskonoppia lyhennytyssä muodossa». Samoin äidinkielessä Ferd. Ahlmanin Kielio pillistä Alkeiskirjaa Kuuromykkäille. Sen sijaan pastori A. Sirénin Suomalaista Kieliooppia Mykkäille pidettiin liian vaikeana. Sillä olisi ihan vähän vaikeata havainnollisesti opettaa kirjassa käytettyjä esimerkkejä, sellaisia kuin: Lainaa huivia kahdelta vanhalta piialta! Neitsyen kirja on ohut, mutta piian kirja on paksu. Tempaa hammas! Särje uuni! Lahjoita turkki! Hac, pese ja kuivaa 12 paitaa ja 6 niistinliinaa! Mykkä poika, taluta sokeaa tyttöä pitkästä kepistä ja ei kädestä! y. m. V. 1897 koulu lakkautettiin, ja pastori Luoma laski osan oppilaita ehtoolliselle.

Seuraavana vuonna neiti Elfving sai jatkaa työtänsä naapuripitäjässä, Kurikassa, missä osaksi pastori Simolan vaikutuksesta avattiin koulu kuuromykkä varten. Koulua pidettiin 2 vuotta Jyllilän kylässä Korpelan talossa. Olot siellä muistuttivat Vähäkyröä, mutta kun Kurikan uusi kirkkoherra, Berndt Söderman, joka samana vuonna oli saapunut sinne Nurmosta, innostui kuuromykkäinopetuksesta, aikaansaai hän parannuksia. Koulu muutettiin v. 1900 torpasta uuteen, rovasti Södermanin rakennuttamaan koulurakennukseen. Täällä työskenteli neiti Elfving koulun lakkauttamiseen saakka, opettaen 5 tuntia päivässä. 6 nnen tunnin piti rovasti S., joka opetti uskontoa lahjakkaimmille oppilaille. Oppilaita oli kaikenikäisiä: vanhin oli lähes 80-vuotias ukko. Liekö osoittanut sitä kunnioitusta opettajaansa kohtaan, minkä kuuliaan oppilaan pitää. Jos niin ei ollut, voimme kuitenkin otaksua, että 80-vuotiasta oppilasta ei rangaistu liian ankarasti, sillä pitäähän toiselta puolen osoittaa kunnioitusta myöskin vanhuutta kohtaan. Mutta Kurikan koulusta on kerrottu aikaisemmin, Kuuromykkäin Joulussa 1917, joten voin lopettaa tähän. — Oulun lehdistä oli sekä *Kalevassa* että *Kaiussa* kirjoituksia neiti Elfvingin 60-vuotispäivän johdosta. Lainaan tähän loppusanat edellisestä, johtaja Lückin kirjoituksesta: »Kun neiti Elfving tänään täyttää 60 vuotta, niin monen kuuromykkäin ajatukset varmaan liitelevät hänen luokseen siunaten sitä työtä, minkä hän heidän hyväkseen on suorittanut ja hänen ystävänsä, joihin etupäässä kuuluu tälläisen k. m. koulun opettajisto, toivottavat hänelle sydämestään rauhaisaa elämän ehtoota».

E. E—m.

Toivo.

Tapahtuma Norjasta. Suomensi *Anna Heikinheimo*.

Oli kevät. Lumi laaksossa ja alemmilla rinteillä oli sulannut, mutta ylhäällä tuntureilla nähtiin vielä suuria kinoksia. Nämä voivat millä hetkellä hyvänsä irtaantua ja syöksyä laaksoon haudaten

alleen kaiken, mikä eteen sattui. Tämän kansa tiesi kokemuksesta, ja heidän tuskansa ja levottomuutensa oli suuri. Siksipä he ottivat, minkä kantaa jaksoivat, jättivät kotinsa ja läksivät muualta turvaa etsimään. Niin saapui pieneen mökkiin, joka oli lumivyöryltä turvassa, noin parikymmentä henkeä.

Mökissä asui mies vaimonsa ja neljän lapsensa kanssa, ja olivat he heti valmiit ottamaan hoiviinsa hätään joutuneet. Heillä oli pieni viisivuotias poika Toivo. Tämä oli sairastanut muutamia päiviä, mutta sairautta ei pidetty vaarallisena. Kun apua pyytävät naapurit saapuivat, nukkui hän makeasti.

»Nyt hän on nukkunut kauvan», tuumi äiti, »ja toivon unen tekevän hänelle hyvää».

Hetken kuluttua heräsi poika ja nousi istumaan vuoteessaan. Hänen kasvonsa loistivat ilosta.

»Oletko parempi nyt, poikani», kysyi äiti.

»Olen, äiti, olen ollut Jeesuksen luona», sanoi hän ja osoitti sormellaan taulua, joka riippui sängyn yläpuolella ja kuvasi orjantappuroilla kruunattua Vapahtajaa.

»Häneltä ei enää vuoda verta», jatkoi poika, »Hän on niin kaunis, niin kaunis. Mutta hänellä on orjantappurakruunun jättämät jäljet, ja ne loistavat niin kirkkaasti. Ja Hänen käsistään, joiden läpi naulat oli lyöty, ei enää vuoda verta, mutta naulanreijät hohtavat niin kauniisti».

Ja pikku Toivo kertoi ja kuvasi yhä uudelleen näkemänsä Vapahtajan ihanuutta. Hän puhui seläisellä ihastuksella rakkaasta Jeesuksestaan, että kaikki läsnäolijat kuuntelivat kyynelsilmin.

»Oi, Hän on paljon kauniimpi nyt kuin tässä taulussa», sanoi hän kerran toisensa jälkeen.

Äiti oli ennen joulua ostanut tuon pienen taulun kiertävältä kirjakauppiaalta, ja mies orjantappurakruunu päässä oli erikoisesti herättänyt pikku Toivon mielenkiinnon. Kyselemistään oli hän kysellyt, mikä Hänen nimensä oli ja miksi Hänelle oli tehty niin pahoin, että Hänen otsansa vuoti verta.

Äiti oli koettanut kertoa hänelle Jeesuksesta, kärsivästä Vapahtajasta, kuinka Hän kantoi orjantappurakruunua, jotta me pääsisimme taivaaseen ja saisimme kultakruunun.

Mutta nyt kertoi ja selitti vuorostaan pikku Toivo, ja toiset kuuntelivat niin, että he unohtivat äskeisen pelkonsa. Vahvat miehet itkivät kuin lapset.

Vihdoin ojensi Toivo molemmat kätensä ovea kohti ja virkkoi kirkkaalla äänellä ja ilosta loistavain silmin:

»Tuolla Hän on, äiti!»

Sitten vaipuivat pienet kädet, ja henki oli muuttanut siihen maahan, missä Jeesus on.

Tällä syrjäisellä paikalla vuorten kätöksessä ei ollut pyhäkoulua ja hyvin harvoin täällä saarnattiin elävää Jumalan sanaa. Mutta Jeesus oli itse hankkinut itselleen todistajan, ja tämä todistus kan-

toi hedelmää. Monet alkoivat etsiä Vapahtajaa ja puhdistusta synneistään, ensimmäisinä Toivon isä ja äiti.

„Toivo odottaa meitä tuolla ylhäällä“, sanoi isä.

„Niin, eikä hänen tarvitse turhaan odottaa“, tuumi äiti.

Naema Hermanson 60 vuotias.

Huhtikuun 6 p:nä täytti Mikkelin k. m. koulun asuntolan johtajatar, neiti *Naema Hermanson* 60 vuotta.

Neiti H. syntyi Kemissä $\frac{6}{4}$ 1862. Hänen isänsä oli siellä ruununvoutina. Nautittuaan ensin alkuopetusta kotonaan siirtyi hän Ruotsiin Upsalan kaupunkiin, jossa kävi koulua monta vuotta. Palattuaan kotimaahan meni neiti H. Tammissaaren seminaariin ja suoritti siellä kansakoulunopettajatar tutkinnon. Nuoruudessaan oli hän myös kotiopettajattarena. Neiti H:n vanhemmat muuttivat sitten Porvooseen. Siellä tutustui hän sekä sisarensa Nanna-vainaja kuuromykkiiin ja antautui piispa Alopaeuksen kehoituksesta kuuromykkäin opettajaksi. Porvoon k. m. koulussa oli neiti H. opettajattarena ensin kaksi vuotta ja tuli v. 1893 Mikkelin k. m. koulun opettajattareksi ja asuntolan johtajattareksi. Siinä virassa on hän pysynyt tähän asti, lähes 30 vuotta.

Neiti H. on harvinaisen tunnollinen opettajatar sekä lämminsydäminen, vilpitön ja uhrautuva kuuromykkäin, pienten ja suurten, ystävä. Kaikki Mikkelin k. m. koulun entiset oppilaat — heitä on jo monta sataa — tuntevat ja tunnustavat millä rakkautella ja väsymättömällä huolenpidolla neiti H. on heitä ohjannut, opettanut, kasvattanut ja hoitanut. Kuta heikompi ja heikkolahjaisempi oppilas oli, sitä enemmän huolta ja hoitoa antoi Naema-neiti, sitä kekseliäämpi oli hän löytämään keinoja, millä auttaa. Juuri kaikkein heikoimmat oppilaat ovatkin olleet hänelle rakkaimmat.

Pitkän, raskaan ja suuriarvoisen työn on n:ti H. suorittanut Suomen k. m.:n kasvatustyössä. Kii-

tollisina muistavat sitä hänen satalukuiset entiset oppilaansa. Toivomme, että monen kuuromykkäin sydämissä kasvaa hyvää viljaa siitä siemenestä, minkä n:ti H. uhrautuvalla rakkautella kylvi. Hänen antamansa opetuksen ja neuvojen avulla on monen kovaosaisen kuuron miehen ja naisen ollut helpompi elää tätä maallista elämäänsä ja löytää tie ijaiseen elämään.

Vähäsen talven kauneudesta.

Oletko Sinä, tämän lehden lukija, huomannut miten kaunis on talvi?

On paljon ihmisiä, jotka eivät sitä huomaa, vaan nurisevat he sen kylmyyttä. Mutta on monia, joitten sydän ja silmät tajuaa hohtavien hankien viehättävyyden ja lumisten metsien suuren runouden.

Ymmärtää lukija, että kevättä sopii verrata usein leikkivään lapseen. Talvea on silloin pidettävä useiden vuosikymmenien painamana vanhuksena, jolla on pitkä hopeaparta, ja joka valkoisessa vaipassaan seisoo oven takana, odottaen tilaisuutta päästäkseen tunkeutumaan pirttiin. Hän on luja ukko; hän ei tiedä taudeista eikä sairaudesta mitään. Hän tuo mukanaan terveyttä ja iloa. Hänen kotilinnansa on lähellä pohjannapaa, ja kesäasuntonaan hän pitää Alppien ylimpiä huippuja. Hän jauhaa jauhoja loppumattomiin asti; hän laatii ikkunoihin kauniita jääkukkia ihmisten riemuksi, näyttelee varjokuvia, kertoilee monenmoisia satuja. Parhaana rakennusmestarina tekee hän muutamassa päivässä laajat ja vahvat timanttisillat järven yli tarvitsematta niiden tukeiksi pylviä tai kaaria. Liitelevänä enkelinä hän yhdessä yössä käärii valkean hunnun puitten oksiin ja pensaihin, kaunistellen ne niin ihanan hohtaviksi, että ihmiset ihmettelevät niiden harvinaista kauneutta.

Talvi voi olla vaihtelevaa laatua, esim. milloin pakkakanen paukkuu, milloin tuulet vihasti vinkuu milloin tapahtuu kovia lumipyryjä tahi tiheitä lumisateita. Mutta on sellaisiakin päiviä, jolloin aurinko paistaa kilpaa lumitähtien kanssa, jotka hangilla kimaltelevat. Talvi on aina talvi.

Näkeehän jokainen lukija, että talvella kotona suuren pirtin takassa tahi kamarin kaakeliuunissa loimuaa iloisesti valkea, sirotellen kirkkaita säteitä pimeään ympäristöön ja kohottaen tunnelmarikasta ihmismieltä... Silloinhan on kotilieden ääressä istuen paras paikka, jota ei tahtoisi vaihtaa mihinkään, ei edes kahviloihinkaan, joissa moni k. m. käy talvella kuluttamassa vapaahetkiään.

Tämän ohessa talvi tarjoaa myös monenlaista huvittelua. Nuoret hiihtelevät, laskevat mäkeä, luistelevat y. m. Myöskin monissa paikoissa laetaan hauskat retket. Nämä hovit ovat suorastaan hyödyllisiä ja edullisia laadultaan; kukapa voisi halveksia tällaista terveellistä huvielämää!

Te nuoret kuuromykät, jättäkää alituiset kahviloihin tahi sopimattomiin paikkoihin menonne, rientäkää ulos raikkaaseen talviluontoon ja antakaa tunteittenne kuohua vapaasti. Kauniin, valkoisen luonnon helmassa pulppuaa nuori puhdas elämä. Älkää Te kuuromykät istuko sisällä aamusta iltaan. Käyttämällä oikein aikanne saatte iloisen mielen ja terveyden! Työtä oikein ahkerasti ja työn lomissa talvisia virkistyshetkiä ja retkiä, nämä olkoon jokaisen ohjelma kuluvan talven aikana.

Talventyttö.

URHEILUOSASTO

Kertomus Kuuromyökkäin Urheiluliiton toiminnasta 1921.

Vuosi 1921 oli Kuuromyökkäin Urheiluliitolle merkkipuosi, sillä liitto on toiminut pääasiallisesti urheilujuhlan merkeissä.

Sosiaalihallitukselta tuli ilmoitus, että Kuuromyökkäin Urheiluliitto on rekisteröity 28/7 -21. Säännöt on painatettu ja jaettu jäsenille. Liiton tarkoituksena ajamista helpottaa suuresti se, että Valtion Urheilulautakunta on hakemuksen perusteella v:lle 1921 antanut sille 5,000 markan suuruisen apurahan, joka on ensimmäinen laatuaan liiton olemassaolon aikana.

Turun Kuuromyökkäin Urheiluseura »Valpas» järjesti 27/2 K. U. L:n Suomen hiihtomestaruuskilpailun 20 km:n matkalla, jossa E. Tapper Kymnlaaksosta tuli ensimmäiseksi hiihtomestariksi ajalla 1 t. 33 m. 5 sek.

Mitä kuuromyökkäin urheilujuhlan tulee, on ollut seikkaperäisiä selvityksiä Kuuromyökkäin lehden n:o 9:ssa ja Kuuromyökkäin Joulun 1921:ssa urheilukisoista ja kilpailijoista, lienee tarpeetonta enää puhua niistä. Vaivoja pelkäämättä on K. U. Liitto uskaltanut ottaa järjestettäväkseen nämä kuuromyökkäin pikku »Olympialaiset». Hiljaisuudessa on suunniteltu ja valmisteltu hartaasti työtä näiden juhlien onnistumiseksi. Llahuttavana tosiasiana voidaan mainita, että Liitto on saanut nauttia maamme tunnetun urheilujohtomiehen Pjalar Geitelin neuvonannosta ja avustuksesta. Ilman näitä tarpeellisia ohjeita olisi liiton järjestelytoiminta ollut hutiloitua. Tunnustukseksi on Liitto antanut hopeaisen muistoblokin kilpailujen ylituomari Geitelille ansiokkaasta työstä kilpailujen onnistumisen hyväksi. Herra F. Geitelin äkkikuolema tammik. 9 p. 1922 tuli sekin yllätyksenä. Olihan hän vielä parhaassa miehuuden iässä. Geitelin kuolema oli valitettava tappio K. U. L:lle, lämminsydäminen ja avulias hän oli ollut meille, sillä hän oli luvannut tukea edelleen liittoa neuvoillaan. Kilpailujen innostuttamiseksi on lahjoitettu lukuisia kierto- ja kunnia-palkintoja, joista ovat huomattavimmat: kuvanveistäjä J. Talvian valmistama »Juoksija»-taideteos (kiertopalkinto 5,000 m:n juoksulle) ja »Urheilunystävän» (F. Geitel) pistepalkinto kilpailujen parhaalle osanottajalle. Lämpöiset kiitokset yksityisille, naapurimaiden ja kotimaan urheiluseuroille uhrautuvista lahjoituksista. Oli järjestetty urheilujuhlan yhteyteen erilaatuisia juhlallisuuksia osanottajille ja muille asianharrastajille seuraavan ohjelman mukaan: vastaanottojuhla H. K. Y:n huoneustossa, retkeily Suomenlinnaan, juhla-iltama Uusmaalaisen osakunnan talolla, lopettajaisjuhla palkintojenjakoineen H. K. Y:n huoneustossa ja huvimatka H. K. Y:n kesäkotona »Satulinnaan» Oulunkylässä. Liiton toimesta on saatu 50 % alennusta matkalippujen hinnoista valtion rautateillä

suomalaisille kilpailijoille ja 20 % Suomen Höyrylaiva Oy:n laivapilettien hinnoista Helsinkiin saapuville Skandinavian kilpailijoille. Valtion Urheilulautakunta on myöntänyt anomuksemme saada ylimääräinen apuraha Smk. 2,000:— toimeenpanemasta urheilujuhlasta koituneitten menojen peittämiseksi.

Hallituksen jäsenet A. Jokelainen ja F. Mattila ovat pakotetut muuttamaan toiselle paikkakunnalle töiden vähyyden takia kesällä. Hallitus on kokoontunut 6 kertaa ja liittoneuvosto 2. Liitolla oli kuluneena vuonna 10 perustajajäsentä, 15 vakinaista jäsentä ja 158 vuosijäsentä.

Liiton tulot ja menot sekä asema nähdään seuraavista taulukoista:

Voitto- ja tappiotili 31/12 1921.

Tulot:

Jäännös edelliseltä vuodelta.....	554: 61
Jäsenmaksuja	556: —
Korkoja.....	154: 32
Ilmatuloja.....	1,870: —
Valtion apuraha.....	5,000: —
Valtion ylimääräinen apuraha.....	2,000: —
Urheilujuhlan tuloja eri tilin mukaan.....	4,478: 45
Sekalaisia tuloja	469: 45
	<hr/>
	Smk. 15,082: 38

Menot:

Vuora	500: —
Palkkoja.....	1,000: —
Velka.....	1,435: —
Kirjoituskone »Royal»n osuus.....	1,750: —
Toimistotarpeita.....	215: 50
Painatuskuluja	677: —
Postimaksuja	80: —
Matkakustanus.....	125: —
Urheilujuhlan menoja eri tilin mukaan...	6,294: 20
Sekalaisia menoja	1,532: 20
Ylijäämä v:ltä 1921.....	1,475: 48
	<hr/>
	Smk. 15,082: 38

Rahainvarain tila 31/12 1921.

Säästöpankkitalilla	1,475: 48
Suomen Urheilulautakunnan osakkeissa.....	1,030: —
Urheilurahasto	620: —
Matka-apurahasto (Tanskan kruunua 241: 25)	
Suomen rahassa	2,755: —
	<hr/>
	Smk. 5,880: 48

Tilintarkastajat L. Vaino ja V. Salovaara ovat liiton tilien tarkastuksesta antaneet seuraavan lausunnon: »Valittuina tarkastamaan Urheiluliiton tilejä vuodelta 1921 olemme tehtävän suorittaneet havaitsematta aihetta muistutuksiin, jonka vuoksi ehdotamme rahastonhoitajalle ja hallitukselle täyttä vastuuvapautta vuoden 1921:n tileistä».

Kuuromyökkäin Liitto perustettu Ruotsiin ja Viroon. Meillä Suomessa on ollut yleinen, koko maata käsittävä Kuuromyökkäin Liitto jo liki 20 vuotta. Nyt ovat Ruotsin k. m. perustaneet samanlaisen viime helmik. 26 p:nä Tukholmassa, johon Ruotsin eri k. m. yhdistysten edustajat olivat kokoontuneet asiasta neuvottelemaan. — Virossa ilmoitetaan myös, että sinnekin viime kuussa on oma k. m. Liitto perustettu ja säännöt lähetetty hallituksen hyväksyttäväksi. Sekä Ruotsiin että Viroon on pyydetty Suomen k. m. liiton säännöt nähtäväksi ja ohjeeksi heidän sääntöjään laadittaessa.

Tietoja kotimaasta.

Kuuromykkäinlehtiä ovat k. m. koulujen oppilaat ruvenneet tilaamaan ja lukemaan. Kuopion k. m. koulun oppilaat ovat tilanneet 7 kappaletta, Turun 17 kpl., Jyväskylän 25 kpl., Oulun 15 kpl., Mikkelin 30 kpl. sekä ruotsinkielistä lehteä Porvoon 9 kpl. ja Pietarsaaren 7.

Lahjoja Ävikin vanhainkodille Hyvinkäällä: Leo Siekkinen Pihtiputaa 10 mk.; Emmi Haag Hanko 20 mk.; Hulda Hagström Hanko 10 mk.; H. N. 40 mk.; Tuomo Itkonen Oulu 30 mk.; Kahvin ystävä Turusta 25 mk.; Matti Hämäläinen Viitasaari 15 mk.; Viggo Hansen Tanska 500 mk.; O. Schioldann Tanska 100 mk.; K. Westphall Tanska 50 mk.; Uudenvuoden onnittelevista Helsingin k. m. yhdistyksessä 250 mk.; Sigrid Kolstad Norja 15 kruunua; Gudrun Johansen Norja 5 kr.; Jyväskylän k. m. auttajayhdistys 500 mk.; Jyväskylän kuuromykkät ja heidän ystävänsä 500 mk.; nimittämätön 30 mk. — Kaikille lahjoittajille sydämelinen kiitos. Lahjanne ovat erittäin tervetulleet näinä kalliina aikoina. — J. Sundberg

Tampereen k. m. urheiluseura toimeenpaneet iltaman Vapunpäivän aattona kl. 4 i. p. Hyvä, vaihteleva ohjelma.

Tervehdys Mäntästä. Tänne Mänttäänkin on perustettu pieni k. m. yhdistys ja ompeluseura Ävikin koulukodin ja vanhojen k. m. naisten hyväksi. Se aloitti toimintansa tammik. 24 p:nä Mäntän pappilassa. Sen perustamista avustivat kirkkoherra ja rouva Kalliala. Puheenjohtajana on k. m. Hilda Melanen.

Tämän maaliskuun 26 p. kutsui Vilppulan rovasti Svanberg rouvineen meidät Vilppulan pappilaaan koulusta pitämään. Siellä meni päivä sanomattoman hauskaasti herrtaisen ystävällisessä kodissa. Alettiin kokous virrellä. H. Melanen piti rukouksen. Sitten aloimme tehdä käsityötä, ja keskusteltiin asioita, kahvia juodessa pullineen. Vilppulan papit olivat hyviä keskustelemaan kuuromykkien kanssa. Myös yhteisen maukaan päivällisen söimme pappilan herrasväen kanssa. Lopetettiin kokous laululla, jota rouva Svanberg säesti. H. Melanen piti loppurukouksen, samalla muistuttaen meitä rukoilemaan Jumalaa, että nyt erotessamme Svanbergin herrasväestä saisimme taivaassa kerran yhtyä. Rovasti Svanberg muuttaa 2 p:nä toukokuuta Tyrvälle. Piti vielä H. M. kauniin kiitospuheen Svanbergin perheelle siitä ystävällisyydestä, jota olemme saaneet nauttia täällä heidän olonsa aikana, johon rouva S. vastasi.

Kaihomielin erottiin tästä ystävällisestä kodista.

Saimi Sinkkanen.

Mäntän kuuromykkät halusivat saada toimeen esitelmäpäivät ensi kesäkuussa. He pyytävät opettajia, jotka haluavat tulla esitelmää pitämään, ilmoittautumaan toukokuun ajalla Hilda Melaselle (os. Mänttä, Sammal-kiven posti). Kuuromykkät, jotka haluavat tulla esitelmäpäiville ilmoittautukoot samalle kirjeellisesti ennen toukokuun 21 päivää. Jokaisella pitää olla oma eväs mukanaan. Pitkämatkaiset alkoot vaivatto itseään tulemalla Mänttään. Jos saadaan puhujia ja osanottajia, niin esitelmäpäivät pidetään kesäk. 24 ja 25 p. Tarkemmin vastedes. Hilda Melanen.

Kuopion Kuuromykkäinkoulu. Edesmenneen johtaja Kust. Killisen kuolinpesän esityksen johdosta on opettajatar, rouva Tilda Killinen määrätty toistaiseksi ja korkeintaan kuluvan lukuvuoden loppuun hoitamaan johtajan tointa laitoksessa. Samalla on asuntolan johtajatar Stiina Sivola määrätty samana aikana hoitamaan opettajatar Killisen virkaa sekä opettajatar Fanny Gylling samana aikana olemaan asuntolan johtajattarena laitoksessa.

Ävik'in kuuromykkäinkoulu. Kuuromykkäin hyväksi toimivalle yhdistykselle Helsingissä on v. 1921 korko-varoista siitä rahastosta, joka löytyy kuuromykkäin laitoksen perustamista varten, myönnetty 7,000 markan tilapäinen kannatus, avustukseksi sen vajauksen poistamiseksi, mikä laifosta ylläpitäessä mainittuna vuonna on syntynyt.

75 vuotias. Herra Hj. Westling, eräs tunnetuimpia kuuromykkäitä Helsingissä täytti viime huhtikuun 5 p:nä 75 vuotta. — Herra W. syntyi Laukaassa, kävi kuuromykkäinkoulun Turussa. Koulunkäyntinsä lopetettuaan tuli hän Helsinkiin, jossa pääsi puusepäksi Lapinlahden mielisairaalaan. Tässä toimeensa pysyi hän uskollisesti 35 vuotta, kunnes erosi toimestaan kesällä 1918 ja muutti rouvineen tyttärensä luo Imatralle vanhuuden lepoa nauttimaan.

Hj. Westling on ollut harvinaisen taitava pyysepän y. m. käsitöitten tekijä. Hän osaa tehdä melkein mitä tahansa. Ja erittäin ahkera, täsmällinen ja uskollinen on hän ollut toimeensa. Erikoisessa määrässä sai hän pitkänä palvelusaikanaan Lapinlahden suuressa sairaalassa johtajain ja lääkärin kunnioituksen. Toimesta erotessaan sai hän kunniamerkin, rahapalkinnon ja eläkkeen valtiolta. — Nuoremmat kuuromykkät näkevät harmaahapsisessa, ystävällisenäköisessä kunniaivanhuk- sessa kauniin esimerkin ahkerasta, uskollisesta, kunnon miehestä. — Hj. Westling on vielä hyvissä voimissa ja tekee ahkerasti kaikenlaisia pikkutöitä, mitä hänellä yhä runsaasti on Imatralakin. — Toivotamme onnea ja rauhallista elämän iltaa kunnon vanhukselle.

Tuoreita kananmunia

ostan vientiä varten noin 500—600 kappaletta.

Armas Huupponen.

Os. Tampere, Kuninkaankatu 15.

Sanoja rukouksesta

I vihko

Hinta ynnä postimaksu 1 mk.

Tilattava:

N. Helsingius'elta

Turku, Uudenmaankatu 3.

Renki,

joka osaa puusepän töitä, saa paikan huvilassa huhtik. 15 p:nä. Hakemukset palkka-vaatimuksineen:

J. F. Talvia.

Os. Kiikka.

Kuvanveistäjä.

Ahkera ja rehellinen kuuromykkä tyttö

otetaan nyt heti palvelukseen. Palkkavaatimuksensa lähettäköön osoitteella:

Jaakko Sauselin

Ylistaro, Alhojoki.

Vihitty:

Senja Maria Kolu

Aksel Aleksanteri Rantakolmonen.

Virrat 12/3 1922 Tervola.